

ဝတ္ထိတဗ္ဗံ၊ တတ္ထ အဝတ္ထမာနော အလဇ္ဇီ ဒဏ္ဍကမ္မာရဟော စ  
ဟောတိ”တိ ဒဿေဘိ။ (မဟာဝဂ္ဂ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇခန္ဓကဝိနိစ္ဆယ။)

ဣန္ဒြိယသံဝရ သီလ။ ။စက္ခုန္တေ သောတိန္တေ သာနိန္တေ  
ဇိဝ္ဗိန္တေ ကာယိန္တေ မနိန္တေ (မျက်စိ၊  
နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊စိတ်) အားဖြင့် ဣန္ဒြေ ၆-ပါးနှင့်စပ်၍  
အကုသိုလ်မဖြစ်ရအောင် (လှပသော အဆင်းကို မြင်လျှင်  
အဘိဇ္ဈာ တဏှာ မဖြစ်ရအောင်၊ ဆိုးဝါး ကြောက်မက်ဘွယ်  
အဆင်းကိုမြင်လျှင် ဒေါသ ဒေါမနဿ မဖြစ်ရအောင် ဤသို့  
စသည်ဖြင့်) စောင့်စည်းမှုကို ဣန္ဒြိယသံဝရ ဟု ခေါ်၏။ ဤ  
ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၌ သတိသည် ပဓာနဖြစ်၏။ သတိတရား  
အမြဲထားသူမှ လုံခြုံအောင် စောင့်စည်းနိုင်သည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်း  
တမျိုးမျိုးကို အမြဲကြိုးစားနေသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၌ကား ဤ  
သီလ လုံခြုံလျက် ရှိတတ်ပါသည်။

အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ သီလ။ ။အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းမှုကို  
“အာဇီဝ” ဟု ခေါ်၏။ မတရား  
သောနည်း ဖြင့် ပစ္စည်းဥစ္စာရှာ၍အသက်မွေးလျှင်“မိစ္ဆာဇီဝ=  
မှားယွင်းသော အသက်မွေးခြင်း” မည်၏။ ဒကာ ဒကာမတို့  
အား သစ်သီးပေးခြင်း၊ ပန်းပေးခြင်း၊ ပစ္စည်းတစုံတရာပေး  
ခြင်းကြောင့် လူတို့က ပြန်၍လှူလျှင် ထိုလှူအပ်သောပစ္စည်း  
ကို ရသောပုဂ္ဂိုလ်သာမက တသာသနာလုံး မသုံးစွဲကောင်း  
တော့ချေ။ ကြည်ညိုအောင် ဟန်လုပ်ခြင်း၊ လှူချင်အောင်  
သွယ်ဝိုက်၍ စကားပြောခြင်း၊ မလှူဘဲမနေနိုင်အောင်အတင်း  
အကြပ်တောင်းခြင်း၊ ငွေကို အလှူခံခြင်း စသည်ကြောင့်